

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 17/10
03.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.К. и др., због кривичног дела повреда гроба из члана 354. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 160/09 од 19.6.2009.године, подигнутом против правноснажне пресуде Општинског суда у Сремској Митровици К.399/07 од 21.3.2008.године, у седници већа одржаној 3.3.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.160/09 од 19.6.2009. године ОСНОВАН, па се, само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Општинског суда у Сремској Митровици К.399/07 од 21.3.2008.године, и пресуда Окружног суда у Сремској Митровици Кж.557/08 од 11.7.2008. године, тако што Врховни касациони суд одређује да трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1 до 6. ЗКП, као и нужни издаци окривљених и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Сремској Митровици К.399/07 од 21.3.2008.године окривљени Н.К. и В.Б, на основу члана 355. тачка 1. и 3. ЗКП, ослобођени су од оптужбе за кривично дело повреде гроба из члана 354. став 2. КЗ. Одлучено је да свака странка сноси трошкове сопственог учешћа.

Одлучујући о жалби пуномоћника оштећеног као тужиоца В.Ш, Окружни суд у Сремској Митровици је пресудом Кж.557/08 од 11.7.2008. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Општинског суда у Сремској Митровици К.399/07 од 21.3.2008.године, због повреде одредаба члана 197. став 1. у вези члана 193. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и утврди да су првостепеном пресудом, на штету окривљених, повређене одредбе члана 197. став 1. у вези члана 193. став 2. ЗКП те да првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о трошковима поступка тако што ће изрећи да исти падају на терет буџетских средстава суда и истовремено констатује да се аналогно наведеном преиначава и другостепена пресуда Окружног суда у Сремској Митровици у том смислу што ће се истом потврдити првостепена пресуда преиначена одлуком Врховног суда.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, у седници већа, којој није присуствовао уредно обавештени заменик Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је нашао:

Захтев је основан.

Према одредби члана 197. став 1. ЗКП, када се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе изрећи ће се у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1. до 6. ЗКП као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Имајући у виду да су окривљени Н.К. и В.Б. првостепеном пресудом ослобођени од оптужбе за кривично дело повреде гроба из члана 354. став 2. КЗ, првостепени суд је, сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП, морао изрећи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Међутим, првостепени суд је, супротно наведеној одредби, одредио да свака странка сноси трошкове сопственог учешћа и као разлог такве одлуке навео да странке током поступка нису поставиле захтев за трошкове.

Поступајући на овај начин, првостепени суд је повредио одредбе члана 197. став 1. у вези члана 193. став 2. ЗКП, јер није изрекао да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава и при томе је за одлуку да свака странка сноси своје трошкове дао апсолутно неприхватљив разлог – да

странке током поступка нису поставиле захтев за трошкове. Ово стога што, према одредби члана 194. став 1. ЗКП, у свакој пресуди суд мора да одлучи ко ће сносити трошкове кривичног поступка, што наравно зависи од врсте конкретне пресуде, а такође мора да одлучи и колико трошкови износе. Према одредби члана 194. став 2. ЗКП, ако недостају подаци о трошковима поступка, доноси се посебно решење када се ти подаци прибаве, а подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најдоцније у року од једне године од дана правноснажности пресуде.

Према томе, сама чињеница да странке нису током поступка поставиле захтев за трошкове, није ни у ком случају могла бити основ за одлуку првостепеног суда да свака странка сноси трошкове сопственог учешћа, поготову што је у конкретном случају поступак завршен доношењем ослобађајуће пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је утврдио да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, јер је повређен закон на штету окривљених, те је преиначио наведене пресуде и на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116 од 22.12.2008. године) и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа

судија

Горан Чавлина, с.р.